

A Fővárosi Törvényszék
mint másodfokú bíróság
2.Kf.649.966/2013/6.

A Fővárosi Törvényszék a Wallacher Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. W. L. ügyvéd) által képviselt Auchan Magyarország Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Budapest) felperesnek a dr. László Ildikó Katalin ügyvéd (1245 Budapest, 5., Pf.: 1036.) által képviselt Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány u. 5., hivatkozási szám: Vj/011-032/2011.) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2012. évi szeptember hó 7. napján kelt 3.K.33.770/2011/7. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak – az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására – 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen a végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A tartós fogyasztási cikkek piacán a 2010-es karácsony legkelendőbb termékcsoportjai között a játékkonzolok szerepeltek és a szakma az X-Box Kinect mozgásérzékelő csúcsterméket várta. Az 512 MB belső memóriával rendelkező X-Box Arcade alapgépet a felperes 2009. októbere óta forgalmazta („elődje” már 2008-ban is kapható volt), 2010 végén azonban már kifutó terméknek számított. Ebben az időszakban a felperes számos további X-Box terméket értékesített áruházaiiban. Az alperes a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) rendelkezéseinek vélelmezett megsértése miatt versenyfelügyeleti eljárást indított a felperessel szemben.

Ennek eredményeként hozta meg az alperes a 2011. június 27. napján kelt Vj-011-027/2011. számú határozatát, melyben megállapította, hogy a felperes tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot valósított meg, amikor az „X-box Arcade játékkonzol + 2 ajándék szoftver termék” termék 2010. decemberi akciójáról szóló, 2010. december 9. és 11. között sugárzott televíziós reklámjában, illetve az „X-box Arcade alapgép + 10 ajándék szoftver” termék vonatkozásában a 2010. május 27. és június 3. között érvényes akciós újságjában nem tüntette fel, hogy a tájékoztatás az 512 MB belső memóriával rendelkező játékkonzolra vonatkozik. E magatartásával az Fttv. 3.§-ának (3) bekezdésére és 7.§-ára figyelemmel megsértette az Fttv. 3.§-ának (1) bekezdését. A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 77.§-ának (1) bekezdés d) pontja alapján a jogsértés megállapításán túlmenően a Tpv. 78.§-ának (1) bekezdése szerinti bírság kiszabását nem tartotta szükségesnek. Megállapította, hogy az érintett termékek közötti verseny egyik lényeges dimenziója az eszköz belső memóriájának mérete, amely egyebek mellett alapvetően befolyásolja az árát is, ezért az lényeges tulajdonságnak minősül. Ezen információ feltüntetésének hiányában ugyanis a fogyasztók azt feltételezhetik, hogy a tájékoztatás egy a piacon szokásosan kapható, kurrens (azaz az adott időszakban az értékesítések zömét kitevő újabb verziójú) árut népszerűsít s az akciós árat erre vonatkoztatva akár a kínált kedvezményt a valóságosnál is nagyobb értékkel értékelhetik. A 2010. decemberében meghirdetett akció keretében értékesített perbeli termék az eljárás alá vont nyilatkozata szerint is egy régebbi (kifutó) típus volt, amely nagyjából olyan értéket (vagy még kevesebbet) képviselt, mint amennyiért meghirdette. Határozata 51. pontjában kifejtette, hogy értékelése szerint nem lett volna érdemi akadálya, hogy a belső memória méretére vonatkozó információt a felperes feltüntesse a televíziós reklámban, avagy az akciós újságokban. Az utólagos tájékoztatással kapcsolatban kiemelte, hogy a következetes és bíróságok által is megerősített gyakorlata értelmében az integrált, több tájékoztatási eszközt felhasználó kommunikációs kampány jogellenességének megítélésénél nem várható el a fogyasztótól, hogy döntését a különféle kommunikációs eszközökön keresztül begyűjtött információk összevetése, egymással való ütköztetése, szintetizálása eredményeképpen hozza meg. Az egyes tájékoztatási eszközöknél megvalósuló jogsértések önmagukban megalapozzák a reklámozó felelősségét, ahol nem mentesít az, ha a fogyasztónak utóbb módja van a teljes körű valós információ megismerésére. A jogsértés a megtévesztésre alkalmas tájékoztatás közreadásával megvalósul. Rögzítette, hogy az érintett termékek ára ugyan elvileg szolgálhatott némi orientációval a minőséget illetően a játékkonzolok terén valamilyen mértékben jártas fogyasztók számára, azonban a 2010. május–júniusi akcióban az ár nem volt lényegesen alacsonyabb az akciós időszakon kívül érvényesítettéknél, ugyanakkor a reklámnál használt szlogen szó összetételében „az alapgép” sokkal inkább azt sugallta a fogyasztónak, hogy az érintett terméknek egyébként önmagában (szoftverek nélkül) forgalmazott változatát az akció keretében ajándékszoftverrel együtt veheti meg. Utalt arra is, hogy a 2010. decemberi akcióban pedig a karácsonyi időszakra tekintettel nem zárható ki, hogy kevésbé jól informált fogyasztókat is a termék megvásárlásra ösztönzött. A játékkonzol elnevezésének a megjelenítése elméletben ugyancsak utalhatott a termék specifikációjára, azonban az átlagos fogyasztó (sok esetben nem is maga a termék használója, hanem jellemzően annak családtagja) nem feltétlenül tudja összekapcsolni az egyes termék verziókat azok minőségi jellemzőivel, ami a karácsonyi időszak esetlegesen kevésbé jól informált fogyasztóira fokozottan érvényes. A televíziós reklámban továbbá az üzenet ezen összetevője a reklám szpot rövidege és a

felirat betűmérete miatt vélhetően nem vált a fogyasztó számára észlelhetővé. Az alperes az előzetes álláspontra adott felperesi észrevételekkel kapcsolatosan kifejtette álláspontját. E körben az Európai Bíróság, valamint az Európai Parlament és Tanács 2005/29/EK irányelve kapcsán rögzítette, hogy a vizsgált termékek jellege (egyszerűen levehető az áruházi polcra és elvihető) nem tette egyértelművé a fogyasztó számára a további tájékozódás szükségességét, s ezt a képzetet a kereskedelmi kommunikáció tartalma, egyszerűsége is erősítette. Nem változtat ezen érdemben az sem, hogy a felperes jól láthatóan feltüntette internetes oldalának elérhetőségét is, hiszen ez valamennyi televíziós reklámjában megtörténik, továbbá az internetes honlapon csak a szórólapp elektronikus változata volt elérhető, nem pedig részletes termék információ.

A felperes elsődlegesen jogsértés hiányában az alperesi határozat megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérte. Hangsúlyozta, hogy elmaradt a fogyasztói ügyleti döntést meghatározó releváns tényezők megfelelő vizsgálata illetőleg, annak bizonyítása, hogy az Fttv-ben előírt módon a megtévesztő mulasztás megvalósult. A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat versenyhatósági értelmezése nincs összhangban az Fttv-vel és a közösségi joggal. Fenntartotta a versenyfelügyeleti eljárásban az előzetes álláspontra tett észrevételeiben előadottakat. Ezzel összefüggésben kifogásolta, hogy az alperes döntése meghozatalakor két lényeges pontot érintően is („szokásosan kapható kurrens termék” illetve „alapgép” kifejezések értelmezése) módosította az addigi tényállást, emiatt védekezését nem tudta előadni, amellyel kapcsolatosan alapvető eljárási joga sérült. Kifogásolta, hogy az alperes túlságosan kiterjesztően vonta meg a fogyasztói kört és tévesen olyan átlagfogyasztót tételezett fel, aki bármiféle ismeret és információszerzés nélkül hajlandó vásárolni, olyan helyzetben, amikor egy lényeges információ hiányával szembesül. Utalt az utólagos tájékoztatás jelentőségére, amelynek figyelembevételét szükségesnek tartotta, figyelemmel az európai joggyakorlatra is. Sérelmesnek tartotta, hogy elmaradt az utólagos tájékoztatás értékelése, valamint az információ hiányt kitöltő fogyasztói feltételezések perbeli esetben való konkrét tartalmának, azaz az átlagfogyasztói konkrét várakozásnak a meghatározása, ennek hiányában pedig a terhére rótt jogsértés megvalósulása nem igazolt.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesi kereset elutasítását kérte. Jelezte, hogy a perbeli termékek gyártói fejlesztésének fő iránya az eszköz belső memóriájának a mérete, amely a kifutó jellegű szórakoztató elektronikai termékekre nézve a felperesi kereskedelmi kommunikációkban nem jelent meg annak ellenére, hogy a gyors technológiai fejlődés következtében a korábbi verziójú gépek egy idő után elavulttá, kevésbé értékessé válnak, sőt egyes esetekben kompatibilitási problémákat is okozhatnak (pl. ha egy újabb verzióra tervezett játék a korábbi változatokon nem, vagy nem megfelelően fut végig). Tényállás tisztázási és indokolási kötelezettségének eleget tett; a rendelkezésre álló bizonyítékok alátámasztották, hogy a belső memória méretére vonatkozó információ hiányában a fogyasztók egy magasabb minőségű termékre asszociálhattak, ami különösen a karácsonyi időszakban nyilvánvalóan alkalmas volt arra, hogy a felperes valamely áruházának felkeresésében megmutatkozó üzleti döntést torzítsa. Utalt arra, hogy a versenytanács az Fttv. alkalmazása körében kikristályosodott gyakorlatot, az elvi jelentőségű megállapításokat tartalmazó állásfoglalásában kifejtetteket tekintette irányadónak. Ez alapján vizsgálta, hogy a felperes által alkalmazott kommunikációs

eszközök korlátai indokolhatják-e, illetőleg az információk egyéb módon történő eljuttatása orvosolhatja-e az eljárás tárgyát képező kommunikációs eszközökön megjelenített tájékoztatás hiányosságait. Ezt a határozata 51. valamint 53-55. pontjai egyértelműen rögzítik. Ennek során az Európai Bíróság felperes által hivatkozott Ving ügyben született ítéletére is figyelemmel volt. Hangsúlyozta, hogy a vállalkozás felelőssége annak eldöntése, hogy milyen pozitív üzenetet kíván a fogyasztók felé közvetíteni, milyen kommunikációs eszköz alkalmazásával, és az üzenet helyes értelmezéséhez szükséges további információ körére és a választott kommunikációs eszköz korlátaira is tekintettel kell lennie.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az alperessel egyetértve állapította meg, hogy a fogyasztói döntés kialakítására ható körülmények értékelése helyes volt a versenyhatóság részéről. A felperes semmilyen ésszerű indokát nem tudta annak adni, hogy a belső memória nagyságát miért nem közölte kommunikációiban a fogyasztókkal, úgy, hogy az információs felületeken ez nem jelentett volna semmiféle különösebb nehézséget. A jogsértés megállapíthatóságához elég annak feltárása, hogy a közlés alkalmas volt a fogyasztói ügyleti döntés jogsértő módon történő befolyásolására. Utalt arra, hogy a reklámozót nem mentesíti az objektív és korrekt tájékoztatás kötelezettsége alól az, hogy később (pl. internetes felületeken) az adott ügyleti döntéshez szükséges további információk elérhetők. A fogyasztói tudattartalom meghatározásánál elfogadható logikus és életszerű volt, miszerint az alperes értékelte, hogy az áruk megvásárlói között, tekintettel a karácsonyi időszakra, jelentős számban valóban lehettek a tényleges használók rokonai, családtagjai, akiknek az adott termékkel kapcsolatos informáltsága nem feltétlenül olyan magas szintű, mint a tényleges használóé. Rögzítette, hogy megállapítható volt a rendelkezésre álló iratokból, hogy eljárása során a versenyhatósági értékelés szempontjain, illetve következtetéseiben - a felperes állításával szemben - az alperes alapvetően nem változtatott. E körben nem tekinthető sem inkoherenciának, sem a tényállás megváltoztatásának az, ha az alperes a határozatában bizonyos tényeket körülír, magyaráz, illetve a levezetését okszerűen kifejti és az adott esetben ezt más szavakkal teszi, vagy a következtetéseit többféle megközelítéssel is alátámasztja. Az alperest döntése meghozatala során az előzetes vizsgálat megállapításai nem kötik.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság az alperes téves jogértelmezésének elfogadásával hozta meg döntését, ezért az ítélet megváltoztatásával kereseti kérelme teljesítését indítványozta. Másodlagosan kérte a jogszabálysértő, a kereseti kérelmében foglaltakat nem kimerítő és az indokolási kötelezettségnek sem eleget tevő elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára való utasítását. Emiatt szükségesnek tartotta a jobb áttekinthetőség érdekében alcímekkel ellátott megismételni az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi érveit.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében, fenntartva és megismételve az elsőfokú eljárásban előadottakat, az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte azzal, hogy az tartalmazza az ügy megítélése szempontjából relevanciával bíró tényállást, valamint az abból levont megalapozott következtetéseket és a keresetet elutasító döntés indokait.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340.§-ának (5) és (6) bekezdései alapján tárgyaláson kívül, a Pp.253.§-ának (3) bekezdése szerint eljárva a felperesi fellebbezés és az alperesi ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróságnak a Pp. 206.§-ában foglaltaknak megfelelő, a rendelkezésre álló peradatokból levont jogi következtetései minden tekintetben helytállóak és okszerűek voltak, döntésével és annak indokolásával a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

Mindezek miatt a másodfokú bíróság a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A versenyhatóságnak a fogyasztói magatartások azon elemét kell megragadnia, amely lehetővé teszi az Fttv. szerinti fogyasztói érdekek védelmének a biztosítását. Ennek megfelelően a versenyhatóság vizsgálata során a kellő mértékben feltárta a felperes kereskedelmi gyakorlatát. A jelen ügyben a befolyásoló releváns tényezőket, és a beszerzett adatokat, valamint a felperes részéről a versenyfelügyeleti eljárásban érdemi védekezésként előadottakat – amelyeket a felperes lényegében a keresetében és a fellebbezésében is megismételt – teljeskörűen értékelte. Nem foghatott helyt az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértésre történő hivatkozás. A felperes nem tudott olyan jogszabályi előírást megjelölni, amely szerint csak az előzetes vizsgálat megállapításait és következtetéseit figyelembe véve hozhatja meg az alperes döntését és a versenyhatósági eljárásban az előzetes álláspontra tett felperesi észrevételekre vonatkozó álláspontjának kifejtése tilalmazott lenne, mert ez az eljárás alá vont védekezési jogának sérelmével járna. Helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a tényállás nem változott meg azért, mert a „szokásosan kapható kurrens termék”, illetve „alapgép” kifejezések értelmezését érintő körben a versenytanács a már kifejtett következtetéseit éppen az előadott felperesi érvekre figyelemmel többféle szempontú megközelítéssel is alátámasztotta

A felperes versenyjogi felelősségének az alperesi értékelésével az elsőfokú bíróság a felperes által kifogásolt kérdésköröket érintően (a reklámközlések értékelése, fogyasztói definíció, tudattartalom, megtevesztésre alkalmasság, utólagos tájékoztatás jelentősége) egyetértett, ezért azokat részletesen nem kellett megismételni, azonban az ügy megítélése szempontjából relevanciával bíró felperesi kereseti érvek mentén azok értékelésével a szükséges és elégséges körben indokolta döntését. A felperes az eljárásban mindvégig felsorakoztatott és megismételt érveivel a versenyhatósági jogértelmezés helyességét cáfolni nem tudta. Határozatában az alperes a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat megítélésének áttekintése után, a vonatkozó jogi szabályozás részletes ismertetésével és a feltárt tények értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperesi magatartás nem volt versenyjogszerű.

A Pp. 164.§-ának (1) bekezdése szerint a felperes kötelezettsége, hogy bizonyítsa az alperesi határozat ténymegállapításainak a valótlanágát, avagy a vizsgált magatartásokra vonatkozóan feltárt és értékelt határozati elemek jogsértő voltát. A felperes ténylegesen az alperesi tényállás felderítetlensége és a jogsértés hiánya körében tett állításai elfogadását kérte, azonban a versenyhatóság által levont jogi konzekvenciát, a logikus okfejtéssel és a

beszerzett adatokkal alátámasztott indokokat, amelyeket az elsőfokú bíróság is jogszerűnek ítélt, nem tette kétségessé az a hivatkozása, hogy megítélése szerint a versenyhatóság helytelen fogyasztói magatartásból indult ki, és nem megfelelő körben folytatta le vizsgálatát, valamint tévesen értékelte a megtévesztésre való alkalmasságot. A keresetében és a fellebbezésben ekörben tett saját szempontú megközelítéssel sem tudta megdönteni a versenyhatóság és az elsőfokú bíróság részéről tett azon megállapításokat, hogy a felperesi közlések téves képzet kialakulását eredményezhették a fogyasztókban és magatartásának megtévesztő jellege fennállt.

Az Fttv. is a fogyasztók tisztességtelen befolyásolására alkalmas tájékoztatást tilalmazza, ugyanakkor a felperesi marketing kommunikációkban (televíziós reklámok, akciós újságokban) megjelent ajánlatokból nem volt megállapítható, hogy az érintett termékek milyen belső memóriával rendelkeznek. A felperes kínálatában a játékkonzolok közül számos másik is rendelkezésre állt. Így a vizsgált időszakban a készlet-nyilvántartása alapján, értékesítette a jobb minőségű, illetve több memóriával kínált termékeket is; pl. az Arcade 4 GB-os változatát, az Eliter verziót, a 250 GB-os Premium Slim gépet, az Arcade alapgépet 10 szoftverrel, a 60 GB-os XV gépet 3 szoftverrel. E felsorolásból is kitűnően az érintett termék tudásának, műszaki fejlettségének megítélhetőségéhez elengedhetetlenül szükséges a belső memória nagysága. Ezt, valamint, hogy a kifutott 512 MB-os termékek tudásban messze alatta maradtak a jóval magasabb belső memóriával bíró játékkonzolokhoz, és a 2010 év végén csúcskészüléknek számító X-Box Kinect-hoz képest, a felperes sem vitatta. Mindezen releváns körülmények a felperesnek a versenyhatósági vizsgálat során tett nyilatkozatai alapján kerültek az alperesi határozatban rögzítésre. Ezek értékelésével vonta le az alperes a jogsértéseket megalapozó végkövetkeztetését, miszerint az érintett termékek jellegének megítélhetőségénél az ár/érték arány értelmezéséhez elengedhetetlenül szükséges lett volna a fogyasztók számára a név mellett a belső memória nagyságának a feltüntetése. Helyesen emelte ki az alperes, hogy nem szükséges, hogy a fogyasztó egy konkrét másik termékre asszociáljon a kereskedelmi kommunikáció hatására, elegendő, ha nem válik egyértelművé számára, hogy a kereskedelmi gyakorlattal érintett áru a többi elérhető verzióhoz képest alacsonyabb minőségi szintet képvisel (tévedésben tartás). A perbeli esetben az volt megállapítható, hogy a felperesi reklámok azért voltak megtévesztésre alkalmasak, mert az érintett termékek lényeges tulajdonságait nem közölte a felperes; a jogsértés a relevanciával bíró tény elhallgatásával, illetőleg hiányos tájékoztatással is megvalósítható.

Az irányadó tényállás ismeretében azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint a kiemelt határozati megállapítások, valamint a versenyfelügyeleti eljárásban beszerzett adatok egyértelműen alátámasztják és igazolják, hogy jelen ügyben megállapítható volt a felperesi jogsértés. Ez alól nem mentesíti a felperest, hogy – a készletezési problémák miatt – a fogyasztók egy részének nem a reklámozott termékeket, hanem egy magasabb minőséget képviselő, nagyobb memóriájú verziót értékesített a hirdetett ár ellenében. Ez a felperes részéről nem nyert igazolást. Emiatt nem volt jogsértő, hogy a versenyhatóság a bírság kiszabásának mellőzésekor értékelte azt, miszerint a fogyasztók egy része az esetleges megtévesztés ellenére sem szenvedett kárt.

Az európai uniós joggyakorlat szerinti szabályozási modellnek megfelelően kell biztosítani, hogy a piaci szereplő a végső felhasználói döntéshez szükséges információkat a rendelkezésre bocsássa, hiszen az olyan kereskedelmi gyakorlat megtevesztő, amely elmulasztja a fogyasztói döntés meghozatalához szükséges, lényeges információ közlését, amelyre az átlagos fogyasztónak szüksége lenne ahhoz, hogy tájékozott üzleti döntést hozhasson. A versenyhatóság mindezen releváns tényező alapulvételével értékelte a megcélzott fogyasztói kör tudatosságát. A kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségének ellenőrző mércéje az átlagosan tájékozott, figyelmes és körültekintő fogyasztó, azonban nem minősül jogsértőnek, hogy a konkrét perbeli esetben a karácsonyi akció keretében az esetlegesen érintett sajátos vásárlói fogyasztói csoportok tulajdonságait is kiemelte az alperes. Az nem kétséges hogy ha az adott hirdetés felkeltette a fogyasztó figyelmét, akkor elvárható, hogy tájékozódjon az akció részleteiről. A reklámot megjelentető vállalkozásnak azonban elől kell járnia a tisztességes tájékoztatásban. A reklámozó a felelősség, hogy a reklám terjedelmi korlátai között meghatározza az átlagfogyasztó számára a tájékozott fogyasztói döntés meghozatalához elengedhetetlenül szükséges minimális információk körét. Amennyiben ezek átadása elmarad, akkor a tájékoztatás nem igazodik a tisztességes verseny követelményeihez. A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat megállapításának nem feltétele a vállalkozás valamennyi kommunikációjának együttes vizsgálata, a jogsértés attól függetlenül fennáll, hogy a fogyasztók utóbb, illetve egyéb helyekről teljes körűen megismerhetik a lényeges információkat.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes a versenyfelügyeleti eljárást a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően folytatta le, valamennyi, az ügyleti döntés szempontjából relevanciával bíró tény és körülményt feltárt a jogsértés megvalósulását illetően. A felperes a másodfokú eljárásban sem tárt fel a korábbi nyilatkozataihoz képest olyan új adatot vagy bizonyítékot, amely az általa kifejtettek megalapozottá tételéhez elégséges lett volna.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény – alkalmazandó – 39.§-ának (3) bekezdés b) pontja és 46.§-ának (1) bekezdése szerinti mértékű fellebbezési illetéket a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján viselni.

Budapest, 2013. évi május hó 22. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke,
dr. Matheidesz Ilona sk. bírő

dr. Bacsá Andrea sk. előadó bírő,